

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Davidovou ve věci

žalobce: ..... , narozený .....
bytem .....
zastoupený advokátkou Mgr. Petrou Hrubou
sídlem Čsl. armády 1676/86, 434 01 Most

proti
žalované: ..... , narozená .....
bytem .....
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Spurným
sídlem Míru 33/9, 419 01 Duchcov

pro: žaloba o určení vlastnického práva k nemovitosti

takto:

- I.** Zamítá se žaloba na určení, že žalobce je vlastníkem pozemku parc.č. .... , parc.č. .... , jehož součástí je stavba č.p. .... a pozemku parc.č. .... , jehož součástí je garáž bez č.p./č.e., vše v katastrálním území .... , zapsané u Katastrálního úřadu pro .... , katastrální pracoviště .... na listu vlastnictví č. ....
- II.** Žalobce je povinen zaplatit žalované na nákladech řízení 23 716 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalované JUDr. Radka Spurného, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal určení vlastnictví k parc.č. .... , parc.č. .... , jejíž součástí je stavba č.p. .... rodinný dům, a parc.č. .... , vše v katastrálním území .... , zapsané u Katastrálního úřadu pro .... , katastrální pracoviště .... na listu vlastnictví č. .... s tvrzením, že předmětné nemovitosti daroval žalované v souvislosti s očekávaným nástupcem do

výkonu trestu, s tím, že tím chtěl zabezpečit svoji rodinu, tzn. dceru žalované a své děti a aby v případě, že se s ním cokoliv stane, mohli v nouzi nemovitost prodat. Současně očekával, že darování bude kompenzováno její podporou po dobu jeho výkonu trestu a také po propuštění, neboť si byl vědom, že z výkonu trestu vystoupí bez střechy nad hlavou a finančních prostředků, a proto očekával ze strany žalované pomoc. Došlo však k tomu, že dcera žalované (manželka žalobce) podala v průběhu doby žalobu o rozvod manželství a v jeho průběhu došlo též k zápisu vlastnického práva do katastru nemovitostí na základě darovací smlouvy ve prospěch žalované. Žalovaná po celou dobu žalobce ve výkonu trestu nenavštívila, zcela se od něj distancovala. Po ukončení výkonu trestu mu žalovaná sdělila, že mu v domě nic nepatří a vydala mu pouze několik osobních věcí ve špatném stavu. Toto jednání považuje za hrubé porušení dobrých mravů, a proto, neboť žalované toto jednání neprominul, vyzval žalovanou k vrácení daru, eventuálně k zaplacení jeho obvyklé ceny.

2. K výzvě soudu pak žalobce svá tvrzení doplnil. Uvedl (shrnutě), že před nástupem do výkonu trestu řešil, jak zachovat nemovitosti „v rodině“, pro špatné zkušenosti s manželkou, k níž již neměl důvěru, usoudil, že převod na ni nepovažoval za vhodný, a to ani z hlediska jejich existujícího společného jmění. Žalovaná se mu jevila jako osoba vhodná pro případ, že se s ním něco stane, a též z hlediska potřebné údržby a správy nemovitosti a hrazení nákladů s tím spojených. Současně v tomto řešení spatřoval jistotu, že jeho manželku (dceru žalované) a jejich společné děti žalovaná z domu nevyhodí. Žalobce zvažoval i převod na svoji dceru ..... (svědkyně .....), ta to však odmítla z důvodu, že by se o dům nedokázala postarat. Dále žalobce doplnil, že (míněno jako podmínka darování) mezi účastníky byla uzavřena dohoda o tom, že v případě, že se se žalobcem něco stane, postará se žalovaná i o děti z jeho předchozího manželství a že po dobu výkonu trestu mu bude pravidelně ona nebo dcera žalované zasílat 1 500 Kč měsíčně. Kromě toho bylo darování podle žalobce pouze prozatímní, po jeho návratu z výkonu trestu mělo dojít k navrácení daru žalobci i jeho manželce, to za předpokladu, že budou stále manželé, resp. nemělo vůbec dle žalobce dojít k podání návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí. V případě, že by manželství bylo ukončeno, nebo by žalobce zemřel, měla žalovaná dům prodat a výtěžek po odečtení nákladů za dům a plateb, které za žalobce v minulosti hradila (za dopravní nehodu a výživné pro dceru z prvního manželství) rozdělit mezi dceru žalované a dceru žalobce. Namísto ujednaného plnění žalovaná přestala se žalobcem od nástupu do výkonu trestu komunikovat, po celou dobu ho nijak nekontaktovala. Dcera žalované ho navštívila asi třikrát, jednou mu poslala balík a dvakrát peníze ve výši cca 1 000 Kč. Následně podala návrh na rozvod manželství a oznámila, že dům bude prodán a provede se vyrovnání dle dohody, s čímž žalobce souhlasil. Namísto toho po rozvodu manželství bylo oznámeno, že dům se neprodá a těsně před rozvodem manželství byl podán návrh na vklad vlastnického práva dle darovací smlouvy.
3. Žalobce spatřuje ve výše uvedeném jednání hrubé porušení dobrých mravů. Žalobce žalované oznámil, že jí toto jednání nepromítá a odstupuje od darovací smlouvy uzavřené dne 10. 2. 2014 a žádá vrácení daru.
4. Stran naléhavého právního zájmu na určení vlastnictví žalobce tvrdil (a toto nebylo mezi účastníky sporné), že nemovitosti aktuálně užívá bývalá manželka žalobce s jejich společnými dětmi. Žalobce nemá zájem domáhat se vyklizení nemovitostí. Naléhavý právní zájem na určení spatřuje v uvedení stavu skutečného a stavu katastrálního do souladu.
5. Žalovaná se žalobou nesouhlasila. Podle žalované došlo k darování domu z důvodů, že žalovaná s manželem pomáhali žalobci fakticky i finančně s investicemi do nemovitosti, hradili za žalovaného dluhy, které postupem času vytvořil a které ho vedly až ke spáchání trestného činu. Žalovaná se však nikdy nezavázala poskytnout žalobci podporu ve výkonu trestu ani po jeho ukončení (to bylo zjednodušeně řešeno věcí manželky žalobce její dcery).
6. Soud dospěl k závěru, že žalobce má naléhavý právní zájem na určení svého vlastnického práva k nemovitostem. Vzhledem k účinkům odvolání daru, tj. obnovení vlastnického práva poté, co

projev vůle odvolat dar dojde obdarovanému, dochází u věcí nemovitých k nesouladu stavu skutečného se stavem katastrálním. Protože samotný projev vůle dárce odvolat dar není způsobilým podkladem pro zápis vlastnického práva do katastru nemovitostí a s ohledem na procesní postoj žalované nepřichází v úvahu ani souhlasné prohlášení účastníků (a žalovaná dům neužívá a žalobce nemá zájem domáhat se vyklizení nemovitostí osobami, které je užívají), je naléhavý právní zájem na určení vlastnického práva dán. Podle § 985 věty před středníkem zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) není –li stav zapsaný ve veřejném seznamu v souladu se skutečným právním stavem, může se osoba, jejíž věcné právo je dotčeno, domáhat odstranění nesouladu.

7. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2013, sp.zn. 46 T 9/2013 soud zjistil, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání zločinu loupeže, kterého se dopustil dne 11. 1. 2013, a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání osmi let (dle žalobce výkon trestu trval od 5. 6. 2014 do 28. 6. 2019).
8. Z darovací smlouvy uzavřené dne 10. 2. 2014 soud zjistil, že žalobce daroval žalované parc.č. ...., parc.č. ...., jejíž součástí je stavba č.p. .... rodinný dům, a parc.č. ...., vše v katastrálním území ...., zapsané u Katastrálního úřadu pro ...., katastrální pracoviště ..... na listu vlastnictví č. .... (dále jen „nemovitosti“).
9. Z čestného prohlášení ze dne 30. 5. 2014 opatřeného úředně ověřeným podpisem žalobce dne 1. 6. 2014 soud zjistil, že žalovaný mimo jiné uznal dluh vůči žalované a jejímu manželovi ve výši 3 703 442,24 Kč z titulu investic do předmětných nemovitostí, úhrady exekučně vymáhané pohledávky a finančních částek zapůjčených v letech 2003 – 2014, a zavázal se zaplatit ji do 31. 12. 2020.
10. Z podání ze dne 15. 8. 2019, které je svým obsahem odvoláním daru, soud zjistil, že žalobce prostřednictvím své zástupkyně konstatuje, že převod nemovitostí na žalovanou byl uskutečněn z důvodu zajištění rodiny, tj. manželky žalobce (dcery žalované) a společných dětí s tím, že žalobce vložil do žalované svoji důvěru, že když dojde k nenadálým událostem, které by měly významně zasáhnout bývalou manželku a děti či je existenčně ohrozit, budou nemovitosti použity právě k odvrácení této újmy. Dále uvádí, že důvodně předpokládal, že tento převod bude kompenzován podporou ze strany žalované v době výkonu trestu a zejména po propuštění. Jednání, v němž spatřuje hrubé porušení dobrých mravů žalovanou a které je důvodem pro vrácení daru, spatřuje ve skutečnosti, že místo podpory ze strany žalované se dočkal podání návrhu na rozvod manželství (dcerou žalované) a toho, že vlastnické právo pro žalovanou na základě darovací smlouvy bylo vloženo – zdůrazněno až v době jeho výkonu trestu – do katastru nemovitostí. Za nemravné považuje, že mu žalovaná po ukončení trestu nevydala kromě několika málo jeho osobních věcí z domu nic. Dále hrubé porušení dobrých mravů spatřuje ve skutečnosti, že žalovaná i její dcera s ním v průběhu výkonu trestu přerušily kontakt, a po výstupu z výkonu trestu, kdy se ocitl bez přístřeší, mu nebyla poskytnuta ani minimální pomoc či podpora a nebyly mu vydány věci v domě jemu výhradně náležející. Z nesporných tvrzení účastníků soud zjistil, že výzva byla žalované doručena dne 16. 8. 2019.
11. Z výpovědi svědka ....., který se zná se žalobcem asi 16 let a považuje se též za přítele dcery žalované, soud zjistil, že žalobce se nejméně ve dvou případech dostavil do předmětného domu za přítomnosti svědka, přičemž se řešilo vydání věcí žalobci, což mu bylo prvně odepřeno a následně mu bylo umožněno odvezení pouze části věcí, zejména oblečení, starší spotřebiče, části nábytku dle svědka bez hodnoty. Z výpovědi svědka soud zjistil, že byl přítomen sporu o to, které věci si žalobce smí odvézt. Svědek byl též přítomen dohadům o tom, zda se žalobce a dcera žalované majetkově vypořádají a zda bude dům prodán či nikoli. Stran okolností uzavření darovací smlouvy soud z výpovědi svědka nic nezjistil, neboť svědkovi o tom nebylo nic známo.
12. Z výpovědi svědkyně ..... (dcery žalobce) soud zjistil, že byla u opakovaných jednání, při kterých se řešilo převedení domu právě na žalovanou z důvodu, že asi rok před nástupem

žalobce do výkonu trestu procházelo manželství krizí a žalobce dceři žalované nedůvěřoval. Dalším důvodem byla skutečnost, že žalobce chtěl zamezit tomu, aby v případě, že zemře, neměla jeho dcera z druhého manželství nárok na podíl na nemovitostech. Z výpovědi svědkyně soud dále zjistil, že mezi účastníky existovala dohoda, že vůbec nedojde k provedení vkladu vlastnického práva a po návratu žalobce z výkonu trestu se (slovy svědkyně) „vše vyruší a uvede do původního stavu“. Podle svědkyně toto řešení bylo výsledkem společných úvah členů širší rodiny. Tímto způsobem v rodině došlo i ke shodě na podpoře žalobce ve výkonu trestu zasíláním finančních částek a balíků a navštěvováním žalobce. Z výpovědi svědkyně soud nezjistil, že by mezi žalobcem a žalovanou byla uzavřena dohoda o plnění ze strany žalované směrem k žalobci, která by podmiňovala uzavření darovací smlouvy. Svědkyně prakticky vyloučila, že by důvodem darování bylo převzetí některých dluhů žalobce žalovanou.

13. Z výpovědi svědkyně ..... soud zjistil, že důvodem převodu nemovitosti byla skutečnost, že žalobce měl dluhy, které vznikly i v době uzavření jejich manželství, podle odhadu svědkyně až 3 500 000 Kč, které byly takto hrazeny dílem před nástupem žalobce do výkonu trestu a dílem v jeho průběhu. Právě v souvislosti s nástupem žalobce do výkonu trestu byla řešena otázka návratu částek vynaložených na dluhy žalobce a zřejmě bylo myšlenkou žalobce převést dům na žalovanou. Stran motivace k darování právě žalované soud zjistil, že žalobce před ní nikdy neprojevil nedůvěru, nemovitost nebyla převedena na svědkyni z důvodu, že byli se žalobcem manželé a dluhy považovala i za společné. Svědkyně popřela, že by k převodu mělo dojít jen „na oko“, bez zápisu vkladu práva do katastru nemovitostí, případně že by mělo dojít k „vrácení“ nemovitostí. Ohledně pozdního provedení vkladu vlastnického práva ve prospěch žalované soud z výpovědi svědkyně zjistil, že důvodem byla břemena vážnoucí na nemovitosti zapsaná v katastru (hypotéka, exekuce na dlužné výživné), která dovršení procesu darování bránila.
14. Soud zjistil následující skutkový stav: k darování nemovitostí, které jsou předmětem žaloby, došlo mezi účastníky na základě darovací smlouvy ze dne 10. 2. 2014, s právními účinky vkladu ke dni 31. 8. 2016, a to v souvislosti s nástupem žalobce do výkonu trestu odnětí svobody, který žalobce vykonával od 5. 6. 2014 do 28. 6. 2019. Žalobce podáním adresovaným žalované a doručeným jí dne 16. 8. 2019 odvolal dar s argumentem, že převod nemovitostí na žalovanou byl uskutečněn z důvodu zajištění rodiny, tj. manželky žalobce (dcery žalované) a společných dětí s tím, že žalobce vložil do žalované svoji důvěru, že když dojde k nenadálým událostem, které by měly významně zasáhnout bývalou manželku a děti či je existenčně ohrozit, budou nemovitosti použity právě k odvrácení této újmy. Dále jako důvod odstoupení vymezený ve výzvě k vrácení daru uvádí, že důvodně předpokládal, že převod nemovitostí bude kompenzován podporou ze strany žalované v době výkonu trestu a zejména po propuštění. Jednání, v němž spatřuje hrubé porušení dobrých mravů žalovanou a které je důvodem pro vrácení daru, spatřuje ve skutečnosti, že místo podpory ze strany žalované se dočkal podání návrhu na rozvod manželství (dcerou žalované) a toho, že vlastnické právo pro žalovanou na základě darovací smlouvy bylo vloženo do katastru nemovitostí. Za nemravné považuje, že mu žalovaná po ukončení trestu nevydala kromě několika málo jeho osobních věcí z domu nic. Dále hrubé porušení dobrých mravů specifikuje tím, že žalovaná i její dcera s ním v průběhu výkonu trestu přerušily kontakt, a po výstupu z výkonu trestu, kdy se ocitl bez přístřeší, mu nebyla poskytnuta ani minimální pomoc či podpora a nebyly mu vydány věci v domě jemu výhradně náležející. Vytýkané jednání pak žalobce žalované výslovně neprominul. Stran vytýkaného jednání, případně nekonání žalované soud zjistil, že sama žalovaná žalobce ve věznicích nenavštěvovala, neposkytovala mu finanční plnění; současně soud zjistil, že žalovaná se k žádnému plnění žalobci, které by podmiňovalo uzavření darovací smlouvy, nezavázala.
15. Podle § 2072 odst. 1 o.z. ublížil-li obdarovaný dárci úmyslně nebo z hrubé nedbalosti tak, že zjevně porušil dobré mravy, může dárce, neprominul-li to obdarovanému, od darovací smlouvy pro jeho nevděk odstoupit. Byl-li dar již odevzdán, má dárce právo požadovat vydání celého daru, a není-li to možné, zaplacení jeho obvyklé ceny.

16. Podle odst. 2 odůvodňují-li to okolnosti, považuje se za nevděk vůči dárce také zjevné porušení dobrých mravů vůči osobě obdarovanému blízké.
17. Podle § 2075 odst. 1 o.z. dárce může dar pro nevděk odvolat do jednoho roku ode dne, co obdarovaný dárce ublížil, ale dozví-li se o tom dárce později, do jednoho roku ode dne, kdy získal vědomost o důvodu pro odvolání daru. Dědic dárce může dar odvolat nejpozději do jednoho roku od smrti dárce.
18. Podle odst. 2 je-li dar odvolán později a namítne-li obdarovaný opožděné odvolání daru, soud k odvolání nepřihledne.
19. S ohledem na zjištěný skutkový stav a právní posouzení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Podmínkou vrácení daru mohou být kromě kvalifikovaných zákonných důvodů (nouze, nevděk) též ujednání stran v souvislosti s darováním, při jejichž naplnění či nenaplnění, bez ohledu na to, zda přitom dochází k hrubému porušení dobrých mravů, bude možné darování odvolat. Soud proto zkoumal, zda jednání, které je žalované vytýkáno, splňuje zákonem stanovené předpoklady, resp. je zjevným porušením dobrých mravů, případně zda bylo mezi účastníky určité jiné konání či nekonání žalované ujednáno ve formě jejího závazku vůči žalobci, jehož porušení je důvodem pro odvolání daru.
20. Ve výzvě k vrácení daru, kterou žalobce žalované adresoval a kterou zároveň vymezuje okolnosti, které soud z hlediska onoho ublížení dárce podle § 2070 o.z. posuzuje a poměřuje tím, zda se jedná o ublížení úmyslné nebo z hrubé nedbalosti způsobem, který lze hodnotit jako zjevné porušení dobrých mravů, žalobce po stránce skutkové vytýká, že k převodu nemovitosti došlo v souvislosti s jeho nástupem do výkonu trestu, že převod byl uskutečněn z důvodu zajištění rodiny ve smyslu manželky žalobce (dcery žalované) a dětí s tím, že vložil do žalované důvěru, že když dojde k nenadálým událostem, které by měly významně zasáhnout bývalou manželku a děti či je existenčně ohrozit, budou nemovitosti použity právě k odvrácení této újmy. Dále uvádí, že důvodně předpokládal, že tento převod bude kompenzován podporou ze strany žalované v době výkonu trestu a zejména po propuštění. Na místo podpory se dočkal podání návrhu na rozvod manželství a toho, že vlastnické právo pro žalovanou na základě darovací smlouvy bylo vloženo do katastru nemovitostí. Za nemravné považuje, že mu žalovaná nevydala kromě několika málo jeho osobních věcí z domu nic.
21. Z tohoto pohledu soud s přihlédnutím k širším okolnostem zkoumal, zda vytýkané jednání může být kvalifikováno jako hrubé porušení dobrých mravů, protože ne každé nevhodné chování obdarovaného, ale pouze takové, které s ohledem na všechny okolnosti lze kvalifikovat jako skutečně hrubé porušení dobrých mravů, může být důvodem pro odvolání daru. Dokonce totiž i takové chování, které není zcela v souladu se společensky uznávanými pravidly, nemusí naplňovat důvod pro vrácení daru. Jinan řečeno - důvodem pro vrácení daru je pouze takové jednání obdarovaného vůči dárce, které z hlediska svého rozsahu či intenzity, s přihlédnutím k vzájemnému jednání účastníků a širším okolnostem jejich jednání i vzájemného vztahu, posouzení z hlediska časových souvislostí, nevzbuzuje z hlediska objektivního pochybnosti o tom, že je v hrubém rozporu s dobrými mravy.
22. V posuzované věci soud dospěl k závěru, že zákonné důvody pro vrácení daru splněny nejsou. Předně jak ze žaloby, tak z výzvy žalobce žalované se jasně podává, že žalovaný daroval nemovitosti pro účely zajištění manželky a společných dětí a žalovaná měla být minimálně pro žalobce zárukou, že se postará (např. prodejem nemovitosti) o to, aby se dcera žalované nedostala do existenčních problémů. V tomto směru se ale žalovaná nedopustila ve vztahu k žalobci ani osobám jemu blízkým, za které lze minimálně děti žalobce považovat, ničeho, co by jí mohl žalobce oprávněně vytknout. Žalovaná v tomto směru žádným svým konáním či nekonáním do sféry bývalé manželky žalované a jejich společných dětí ničím nezasáhla.

23. Pokud žalobce poukazoval na skutečnost, že v souvislosti s darováním očekával od žalované podporu ve výkonu trestu v podobě návštěv, finanční či jiné podpory, jakož i po jeho ukončení, a té se mu přímo od žalované žádným způsobem nedostalo, pak má soud za to, že vzhledem ke všem okolnostem takovou nečinnost nelze žalované klást k tíži. Je zřejmé, že žalobce při plné vůli a zjevně s vědomím, jaké právní následky dané jednání má, převedl nemovitosti právě na žalovanou, a že důvodem převodu nemovitostí bylo uchování této majetkové hodnoty. V řízení vyšlo najevo, že to byl žalobce, který sobě a své bývalé manželce způsobil nemalé potíže finančního charakteru (to ostatně vyplývá i z odůvodnění výše uvedeného trestního rozsudku) a že to byla též žalovaná a její manžel, kteří (lhotejno, zda ve výši, kterou připouští žalobce nebo která je uvedena v čestném prohlášení) se svými prostředky na vyřešení finančních potíží, z nichž některé byly vymáhány soudně, podíleli. Hrazení závazků žalobce, případně závazků jdoucích z titulu společného jmění též za dcerou žalované, žalobce ani nerozporoval, jejich existence do jisté míry vyplývá i z čestného prohlášení, které žalovaný učinil, vyplývá též z výpovědi obou svědků, přičemž spornou zůstala až v řízení samotném pouze jejich výše, když žalobce oproti údajům uvedeným v čestném prohlášení připouští úhradu „pouze“ ve výši 1 – 1,2 milionu korun. Za takové situace nelze absenci jakékoli další podpory žalovaného, ať v průběhu výkonu trestu, tak i po jeho ukončení, ze strany žalované, která je ve vztahu k žalobci jeho tchýní, považovat za jednání, kterým je žalobci úmyslně či z hrubé nedbalosti ubližováno způsobem, který lze objektivně považovat za zjevně hrubé porušení dobrých mravů.
24. Jiná situace by nastala, pokud by mezi účastníky bylo skutečně ujednáno, že v souvislosti s darováním má žalovaná určitým způsobem žalobci plnit, že žalovaná se k určitému jednání zavázala, tedy pokud by se nejednalo jen o očekávání žalobce dané jeho subjektivním náhledem na situaci. To však v řízení prokázáno nebylo. Přestože žalobce prakticky až u jednání tvrdil existenci jakési závazné dohody o poskytování finančního plnění žalobci podmiňující darování (míněno jako finanční podpora ve výkonu trestu), soud učinil k této otázce dokazování a dospěl k závěru, že žádný z důkazů jednotlivě ani všechny společně ve vzájemné souvislosti tvrzení žalobce neprokazují. Ze smlouvy samotné taková skutečnost rozhodně neplyne, a pokud jde o výpovědi svědků, pak soud mohl čerpat z výpovědi bývalé manželky žalobce a jeho dcery, když svědek ..... se k této otázce vyjádřit nemohl, neboť mu o tom nebylo nic bližšího známo. Bývalá manželka existenci takové dohody, resp. závazku žalované k žalobci prakticky popřela, a ani dcera žalobce nepotvrdila, neboť jak sama uvedla, u žádného takového konkrétního jednání nebyla, že by darování mělo být výslovně podmíněno jiným závazkem žalované vůči žalobci.
25. Pokud žalobce vytýkal žalované, že se s ním dcera žalované rozvedla, pak tuto skutečnost k tíži žalované klást nelze, stejně jako skutečnost, že mu žalovaná, resp. bývalá manželka podporovaná žalovanou, odmítla dát požadované věci za situace, kdy mezi účastníky zjevně existuje o věcech spor.
26. Protože soud dospěl k závěru, že vytýkané jednání žalované, resp. její nečinnost spočívající v neposkytnutí podpory žalobci po dobu výkonu trestu a po jeho ukončení, jak ho skutkově vymezuje v odvolání daru, není vzhledem k výše popsaným okolnostem porušením dobrých mravů, a ani nebylo v řízení prokázáno, že by se žalovaná ve smyslu podmínky uzavření darovací smlouvy k takovému jednání zavázala, soud žalobu zamítl.
27. Pokud jde o argument žalobce, že podle dohody účastníků nikdy nemělo dojít k zápisu vlastnického práva pro žalovanou do katastru nemovitostí, má soud za to, že je –li zákonnou podmínkou nabytí vlastnického práva k nemovitosti zapsané ve veřejném seznamu zápis do takového seznamu (§ 1105 o.z.), pak podání návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí nemůže být posuzováno hlediskem obsaženým v § 2070 o.z. ani hlediskem dobrých mravů obecně. Jestliže žalobce současně činí tvrzení mající směřovat k závěru, že dar měl být za dále splněných podmínek vrácen (*viz tvrzení žalobce, že po návratu z výkonu trestu mělo dojít k uvedení vlastnictví do původního stavu, protože nemělo dojít ani k podání návrhu na vklad*), pak je soud toho názoru, že princip autonomie vůle připouští, aby i účinky darování pominuli v důsledku rozvazovací podmínky sjednané účastníky

právního jednání, neboť žádné kogentní ustanovení o.z. ji ani u darovací smlouvy nezapovídá (§ 548 odst. 2 o.z.). V takovém případě by se ale žalobce domáhal určení svého vlastnického práva na jiném skutkovém základě, než jak vymezil žalobou, tzn. nikoli z titulu odvolání daru, ale z titulu splnění rozvazovací podmínky. Různost těchto skutků i jejich různý právní základ však vylučuje, aby bylo jednání žalované spočívající v podání návrhu na vklad vlastnického práva (k čemuž dle žalobce nemělo minimálně po určitou dobu dojít, neboť bylo sjednáno vrácení nemovitostí do vlastnictví žalobce) posuzováno hlediskem § 2070 o.z., tedy jako jednání, kterým může být dárci úmyslně nebo z hrubé nedbalosti ublíženo, resp. pro které lze platně požadovat vrácení daru.

28. Soud neprovedl důkaz dopisem dcery žalované žalobci (č.l. 56,57). Tím chtěl žalobce rozporovat tvrzení žalované, že spolu se žalobcem již delší dobu nežili, a prokázat, že tomu tak nebylo, neboť do výkonu trestu odcházel z funkčního manželství. Soud neprovedl ani důkaz znaleckým posudkem o hodnotě nemovitostí k prokázání tvrzení, že hodnota nemovitosti je násobně vyšší než dluhy, které žalovaná a její manžel hradili. Soud má za to, že tvrzení, která jimi mají být prokázána (případně vyvrácena) nejsou ve věci právně významná. Ze stejných důvodů soud neprovedl ani důkaz výzvou žalobce k vrácení movitých věcí včetně jejich seznamu.
29. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalovaná byla ve věci plně úspěšná. Náklady činí celkem 23 716 Kč a tvoří je: **a)** odměna advokáta vypočtená z tarifní hodnoty podle § 9 odst. 3 písm. a) vyhl.č. 177/1996 Sb., (advokátní tarif - dále jen „a.t.“) za 7 úkonů právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d) g) a.t. po 2 500 Kč (převzetí a příprava, písemné vyjádření k žalobě, ústní jednání ve dnech 15. 9. 2020, 16. 2. 2021 a 6. 4. 2021, přičemž jednání dne 16. 2. 2020 představovalo 3 započaté dvouhodiny, tedy počítáno jako tři úkony), odměna tedy činí celkem 17 500 Kč, **b)** 7 režijních paušálů po 300 Kč ke každému z úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 a.t., tedy 2 100 Kč a **c)** náhrada za 21% DPH ze všech výše uvedených položek ad a) + ad b), tj. 4 116 Kč. Soud nepřiznal žalované náklady za doplnění skutkových tvrzení, neboť se nejedná o úkon ve smyslu § 11 a.t.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalobce povinnost uloženou mu ve výroku II tohoto rozsudku v uvedené lhůtě, může se žalovaná domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 16. dubna 2021

Mgr. Jana Davidová v. r.
samosoudkyně